

Kitabu cha Danieli - Nambari mia moja sabini na nane

Mifanano ya Kinabii: Kufunuliwa kwa Danieli 11 katika Siku za Mwisho

Jeff Pippenger

2024-04-08

Aya ya kumi na sita hadi kumi na tisa za Danieli sura ya kumi na moja zinawakilisha historia inayoanza katika sheria ya Jumapili inayokuja upesi nchini Marekani, hadi Mikaeli atakaposimama na wakati wa rehema kwa wanadamu kufungwa. Kwa hiyo, pia zinawakilisha historia ya aya ya arobaini na moja hadi aya ya arobaini na tano ya sura iyo hiyo.

Lakini yule ajaye juu yake atafanya apendavyo, wala hakuna atakayesimama mbele yake; naye atasimama katika nchi tukufu, ambayo kwa mkono wake itateketezwa. Tena ataelekeza uso wake kuingia kwa nguvu za ufalme wake wote, na wanyofu pamoja naye; ndivyo atakavyofanya; naye atampa binti wa wanawake, ili amharibu; lakini hatasimama upande wake, wala hatamuunga mkono. Baada ya hayo atageuza uso wake kuvielekea visiwa, naye ataviteka vingi; lakini mkuu, kwa ajili ya maslahi yake mwenyewe, ataikomesha aibu aliyoletwa naye; bila yeye mwenyewe kuaibika, ataifanya irudi juu yake. Kisha atageuza uso wake kuelekea ngome ya nchi yake mwenyewe; lakini atajikwaa na kuanguka, wala hataonekana. Danieli 11:16-19.

Wakati Dada White alipozungumzia utimilifu wa mwisho wa sura ya kumi na moja ya Danieli, alisema, “sehemu kubwa ya historia ambayo imetimizwa katika unabii huu itarudiwa.” Mistari ya arobaini na moja hadi arobaini na tano hurudia historia ya kinabii iliyo katika mistari hii. Mistari hii ilitimia wakati Roma ya kipagani ilipotwaa udhibiti wa ulimwengu kwa kuyateka kwanza maeneo matatu ya kijiografia.

“Ingawa Misri haikuweza kusimama mbele ya Antioko, mfalme wa kaskazini, Antioko hakuweza kusimama mbele ya Warumi, ambao sasa walikuja kumpinga. Hakuna falme zilizoweza tena kuipinga nguvu hii iliyokuwa ikiinuka. Shamu ilishindwa, na ikaongezwa katika milki ya Kirumi, wakati Pompeyo, KK 65, alipomnyang’anya Antioko Asiatiko mali zake, na kuifanya Shamu kuwa jimbo la Kirumi.

“Uweza huohuo ulipaswa pia kusimama katika Nchi Takatifu, na kuiteketeza. Rumi iliunganishwa na watu wa Mungu, Wayahudi, kwa agano, mwaka 162 K.K., tangu tarehe hiyo hushika nafasi ya mbele katika kalenda ya kinabii. Hata hivyo, haikupata mamlaka juu ya Uyahudi kwa ushindi halisi mpaka mwaka 63 K.K.; na ndipo kwa namna ifuatayo.

Aliporudi Pompey kutoka katika msafara wake dhidi ya Mithridates, mfalme wa Pontus, washindani wawili, Hyrcanus na Aristobulus, walikuwa wakigombea taji la Yudea. Madai yao yaliwasilishwa mbele ya Pompey, ambaye hivi karibuni alitambua kwamba madai ya Aristobulus hayakuwa ya haki, lakini alitaka kuahirisha uamuzi wa jambo hilo hadi baada ya msafara wake alioutamani kwa muda mrefu kuelekea Arabuni, akaahidi kisha kurejea, na

kuyatatua mambo yao kwa kadiri itakavyoonekana kuwa ya haki na ya kufaa. Aristobulus, baada ya kubaini nia halisi za Pompey, alikimbilia kurudi Yudea, akawapa silaha raia wake, na kujiandaa kwa ulinzi mkali, akiwa amedhamiria, kwa gharama yoyote, kulihifadhi taji ambalo aliona mapema lingeamuliwa kupewa mwingine. Pompey alimfuata kwa karibu huyo mkimbizi. Alipokaribia Yerusalemu, Aristobulus, aliyeanza kujutia mwenendo wake, alitoka kumlaki, na akajaribu kupatanisha mambo kwa kuahidi kujisalimisha kabisa na kutoa kiasi kikubwa cha fedha. Pompey, alipolikubali pendekezo hili, alimtuma Gabinius, akiwa mkuu wa kikosi cha askari, kwenda kupokea fedha hizo. Lakini yule luteni jenerali alipowasili Yerusalemu, alikuta milango ya mji imefungwa dhidi yake, na akaambiwa kutoka juu ya kuta kwamba mji huo ulikataa kuzingatia makubaliano hayo.

Pompey, asipotaka kudanganywa namna hii bila adhabu, alimfunga kwa pingu Aristobulus, ambaye alikuwa amemweka chini ya ulinzi, na mara akaandamana kuishambulia Yerusalemu na jeshi lake lote. Wafuasi wa Aristobulus walitaka kutetea mahali hapo; wale wa Hyrcanus walitaka kufungua malango. Kwa kuwa hawa wa mwisho walikuwa wengi na wakashinda, Pompey akaruhusiwa kuingia mjini bila kizuizi. Ndipo wafuasi wa Aristobulus wakajiondoa hadi Mlima wa Hekalu, wakiwa wameazimia kikamilifu kulitetea mahali hapo kama vile Pompey alivyoazimia kuliteka. Mwisho wa miezi mitatu, mwanya ukafanywa katika ukuta uliotosha kuruhusu shambulio, na mahali hapo pakatekwa kwa nguvu za upanga. Katika mauaji ya kutisha yaliyofuata, watu elfu kumi na mbili waliuawa. Ilikuwa taswira ya kugusa moyo, anabainisha mwanahistoria, kuwaona makuhani, waliokuwa wakati huo wakihudumu katika ibada takatifu, kwa utulivu wa mkono na nia thabiti wakiendeleza kazi yao ya kawaida, kana kwamba hawatambui ghasia kali, ijapokuwa kote kuwazunguka wenzao walikuwa wakichinjwa, na hata mara nyingi damu yao wenyewe ikichanganyika na ile ya sadaka zao.

Baada ya kukomesha vita, Pompey alibomoa kuta za Yerusalemu, akahamisha miji kadhaa kutoka chini ya mamlaka ya Yudea hadi chini ya mamlaka ya Siria, na aliwatoza Wayahudi ushuru. Hivyo, kwa mara ya kwanza, Yerusalemu iliwekwa kwa njia ya ushindi mikononi mwa mamlaka ile ambayo ingeshikilia 'nchi tukufu' kwa mkono wa chuma hadi kuimaliza kabisa.

'AYA YA 17. Naye ataelekeza uso wake aingie kwa nguvu za ufalme wake wote, na wenye unyofu pamoja naye; hivyo ndivyo atakavyofanya: naye atampa binti wa wanawake ili kumharibu; lakini hatasimama upande wake, wala hatakuwa wake.'

Askofu Newton anatoa toleo jingine la aya hii, ambalo linaonekana kueleza wazi zaidi maana, kama ifuatavyo: “Naye pia ataweka uso wake kuingia kwa nguvu katika ufalme wote.” Aya ya 16 ilitufikisha kwenye ushindi wa Warumi dhidi ya Siria na Uyahudi. Roma ilikuwa tayari imeshaziteka Makedonia na Thraki. Misri sasa ndicho kilichobaki tu cha “ufalme wote” wa Aleksanda, ambacho hakikuwa kimewekwa chini ya mamlaka ya Kirumi; na mamlaka hiyo sasa iliweka uso wake kuingia kwa nguvu katika nchi hiyo.

“Ptolemy Auletes alikufa mwaka wa 51 K.K. Aliiacha taji na ufalme wa Misri kwa mwanawe na binti yake wazaliwa wa kwanza, Ptolemy na Cleopatra. Iliwekwa katika wosia wake kwamba waoane wao kwa wao, na watawale pamoja; na kwa sababu walikuwa wachanga, waliwekwa chini ya ulinzi wa Warumi. Watu wa Kirumi walikubali jukumu hilo, na

wakamteua Pompey kuwa mlezi wa warithi vijana wa Misri.

Si muda mrefu baadaye, mzozo ulipozuka kati ya Pompey na Caesar, vita mashuhuri vya Pharsalia vikapiganwa kati ya majenerali hao wawili. Pompey, baada ya kushindwa, alikimbilia Misri. Caesar alimfuata mara moja huko; lakini kabla ya kuwasili kwake, Pompey aliuawa kihaini na Ptolemy, ambaye Pompey alikuwa ameteuliwa kuwa mlezi wake. Kwa hiyo Caesar akachukua wadhifa uliokuwa umetolewa kwa Pompey, wa kuwa mlezi wa Ptolemy na Cleopatra. Alikuta Misri ikiwa katika ghasia kutokana na misukosuko ya ndani, Ptolemy na Cleopatra wakiwa wamegeukiana maadui, na yeye akiwa amenyimwa sehemu yake katika utawala. Licha ya hayo, hakisita kutua Alexandria akiwa na jeshi lake dogo, askari wapanda farasi 800 na askari wa miguu 3,200, kuchunguza mzozo huo na kujitwika jukumu la kuutatia. Vurugu zikiongezeka siku baada ya siku, Caesar akaona jeshi lake dogo halikutosha kudumisha msimamo wake, na kwa kuwa hakuweza kuondoka Misri kwa sababu ya upepo wa kaskazini uliovuma katika msimu huo, akatuma kwenda Asia, akiwaamuru askari wote aliokuwa nao katika eneo hilo waje kumsaidia haraka iwezekanavyo.

Kwa kiburi cha hali ya juu aliamuru kwamba Ptolemaio na Kleopatra wasambaratishE majeshi yao, wajitokeze mbele yake ili kusuluhisha tofauti zao, na watii uamuzi wake. Kwa kuwa Misri ilikuwa ufalme huru, amri hii ya kifidhuli ilichukuliwa kuwa dharau kwa hadhi yake ya kifalme, na Wamisri, wakiwa wamekasirika mno, wakakimbilia silaha. Kaisari akajibu kwamba alitenda kwa mujibu wa wosia wa baba yao, Auletes, aliyewaweka watoto wake chini ya uangalizi wa seneti na watu wa Roma, ambao mamlaka yao yote sasa yalikuwa yamekabidhiwa kwake kama konsuli; na kwamba, kama mlezi, alikuwa na haki ya kuamua mzozo kati yao.

Suala hilo hatimaye lilipelekwa mbele yake, na mawakili wakateuliwa kutetea hoja za pande husika. Cleopatra, akifahamu udhaifu wa yule mshindi mkuu wa Kirumi, aliona kwamba uzuri wa uwepo wake ungekuwa na ufanisi zaidi katika kupata uamuzi uliomfaa kuliko wakili yeyote ambaye angeweza kumwajiri. Ili kufika mbele yake bila kugundulika, alitumia hila ifuatayo: Akiujilaza kwa urefu wake wote ndani ya kifurushi cha nguo, Apollodorus, mtumishi wake wa Sisilia, alikifunika kwa kitambaa, akakifunga kwa kamba ya ngozi, kisha, baada ya kukiinua juu ya mabega yake yenye nguvu za Herkules, akaelekea kwenye vyumba vya Kaisari. Akidai kuwa ana zawadi kwa jenerali wa Kirumi, aliruhusiwa kupitia lango la ngome, akaingia mbele ya Kaisari, na akaweka kifurushi kile miguuni pake. Kaisari alipokifungua kile kifurushi kilicho hai, tazama! Cleopatra mrembo alisimama mbele yake. Hakukasirishwa hata kidogo na hila hiyo, na kwa kuwa tabia yake ilikuwa ile iliyoelezwa katika 2 Petro 2:14, kumwona kwa mara ya kwanza mtu mzuri kiasi hicho, anasema Rollin, kulikuwa na athari zote juu yake alizozitaka.

Hatimaye Caesar aliamuru kwamba kaka na dada washike kiti cha enzi kwa pamoja, kulingana na nia ya wosia. Pothinus, waziri mkuu wa serikali, ambaye ndiye aliyekuwa mhusika mkuu katika kumng'oa Cleopatra kutoka kwenye kiti cha enzi, aliogopa matokeo ya kurejeshwa kwake madarakani. Hivyo akaanza kuchochea wivu na uhasama dhidi ya Caesar, kwa kupenyeza miongoni mwa umma kwamba alikusudia hatimaye kumpa Cleopatra mamlaka ya pekee. Uasi wa wazi ukafuatia muda si mrefu. Achilles, akiwa mbele ya wanajeshi 20,000,

alisonga mbele kumfukuza Caesar kutoka Alexandria. Kwa ustadi, akiupanga kikosi chake kidogo katika barabara na vichochoro vya jiji, Caesar hakupata ugumu kulirudisha nyuma shambulio hilo. Wamisri wakachukua hatua ya kuiangamiza floti yake. Naye akajibu kwa kuiteketeza floti yao. Baadhi ya meli zilizokuwa zinateketea ziliposukumwa karibu na gati, majengo kadhaa ya jiji yakashika moto, na maktaba maarufu ya Alexandria, iliyokuwa na takribani juzuu 400,000, ikaharibiwa.

Vita vilipozidi kutisha, Kaisari alituma katika nchi zote jirani kuomba msaada. Floti kubwa ya meli ilitoka Asia Ndogo kumsaidia. Mithridates alielekea Misri akiwa na jeshi lililokusanywa katika Siria na Kilikia. Antipater Muidumea alijiunga naye pamoja na Wayahudi 3,000. Wayahudi, waliokuwa wakidhibiti mapito ya kuingia Misri, waliruhusu jeshi lipite bila kizuizo. Bila ushirikiano huu kutoka kwao, mpango mzima lazima ungekuwa umeshindikana. Kuwasili kwa jeshi hili kuliambia pambano. Vita vya maamuzi vilipiganwa karibu na Mto Nile, vikimalizika kwa ushindi kamili kwa Kaisari. Ptolemy, alipojaribu kutoroka, alizama mtoni. Alexandria na Misri yote kisha zikajisalimisha kwa mshindi. Roma sasa ilikuwa imeingia na kuyameza ufalme wote wa awali wa Aleksanda Mkuu.

“Kwa ‘wanyoofu’ wa andiko bila shaka wanakusudiwa Wayahudi, waliompa msaada uliokwisha kutajwa. Bila huu, angalipaswa kushindwa; kwa msaada huo, aliitiisha kabisa Misri chini ya mamlaka yake, KK 47.

'Binti wa wanawake, akimharibu.' Mapenzi ambayo Kaisari alikuwa nayo kwa Cleopatra, ambaye alimzalia mwana mmoja, yanatajwa na mwanahistoria kuwa ndiyo sababu pekee ya yeye kuanzisha msafara wa kijeshi hatari kama ule wa vita vya Misri. Hili lilimfanya abakie Misri kwa muda mrefu zaidi kuliko mambo yake yalivyohitaji, akikesha usiku kucha katika karamu na mivinjari ya ulevi pamoja na malkia asiye na maadili. 'Lakini,' akasema nabii, 'hata simama upande wake, wala hatakuwa kwa ajili yake.' Baadaye Cleopatra alijiunga na Antony, adui wa Augustus Caesar, na akaelekeza nguvu zake zote dhidi ya Roma.

AYA YA 18. Baada ya hayo atageuza uso wake kuelekea visiwa, naye atavitwaa vingi; lakini mkuu mmoja, kwa ajili yake mwenyewe, ataikomesha aibu aliyoileta; bila kuleta aibu juu yake mwenyewe, atageuza aibu hiyo juu ya yule aliyeileta.

Vita na Pharnaces, mfalme wa Cimmerian Bosphorus, hatimaye vilimwondoa kutoka Misri. “Alipowasili mahali walipokuwapo adui,” asema Prideaux, “bila kumpa yeye mwenyewe wala wao nafasi yoyote ya kupumzika, aliwashambulia mara moja, na akapata ushindi kamili juu yao; habari ambayo aliandika kwa rafiki yake kwa maneno haya matatu: Veni, vidi, vici; Nilikuja, nikaona, nikashinda.” Sehemu ya mwisho ya aya hii imegubikwa na utata fulani, na kuna tofauti za maoni kuhusu matumizi yake. Wengine huipeleka nyuma zaidi katika maisha ya Kaisari, na hudhani wanaona utimilifu wake katika mzozo wake na Pompey. Lakini matukio yaliyotangulia na yaliyofuata yanayobainishwa wazi katika unabii, yanatulazimisha tutafute utimilifu wa sehemu hii ya unabii kati ya ushindi dhidi ya Pharnaces na kifo cha Kaisari huko Roma, kama inavyoonyeshwa katika aya ifuatayo. Historia iliyo kamili zaidi ya kipindi hiki huenda ikaweka wazi matukio ambayo yangeifanya matumizi ya kifungu hiki yawe bila utata.

"MSTARI WA 19. Ndipo ataelekeza uso wake kuelekea ngome ya nchi yake; lakini atajikwaa na kuanguka, wala hatapatikana."

“Baada ya ushindi huu, Kaisari aliwashinda mabaki ya mwisho yaliyosalia ya upande wa Pompey, yaani Cato na Scipio katika Afrika na Labienus na Varus katika Hispania. Akiwa amerudi Roma, ‘ngome ya nchi yake mwenyewe,’ alifanywa dikteta wa milele; na mamlaka na heshima nyingine kama hizo alipewa, zilizomfanya kwa kweli kuwa mtawala mwenye enzi kuu wa himaya yote. Lakini nabii alikuwa amesema kwamba angejikwaa na kuanguka. Lugha hiyo yadokeza kwamba kuangukwa kwake kungekuwa kwa ghafula na kusikotazamiwa, kama mtu anavyojikwaa kwa bahati mbaya katika kutembea kwake. Ndivyo ilivyokuwa kwa mtu huyu, ambaye alipigana na kushinda vita mia tano, akateka miji elfu moja, na kuwaua watu milioni moja laki moja na tisini na mbili elfu, alianguka, si katika mshindo wa vita na saa ya mapambano, bali wakati alipodhani njia yake ilikuwa nyofu na imejaa maua, na wakati ilipodhaniwa kwamba hatari ilikuwa mbali sana; kwa maana, alipokuwa ameketi katika ukumbi wa seneti juu ya kiti chake cha enzi cha dhahabu, ili apokee mikononi mwa chombo hicho cheo cha mfalme, ghafla upanga wa usaliti ulimchoma moyoni. Cassius, Brutus, na waasi wenzao wengine walimvamia, naye akaanguka, akiwa ametobolewa kwa majeraha ishirini na matatu. Hivyo ghafla alijikwaa na kuanguka, wala hakuonekana tena, KK 44.”
Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258–264.

Utimizo wa kihistoria wa Rumi ya kipagani (mfalme wa kaskazini), kuwekwa kwake juu ya kiti cha enzi, ni historia inayofananisha kabla historia ya kutawazwa kwa Rumi ya kisasa katika muungano wa namna tatu unaotukia wakati wa sheria ya Jumapili inayokuja upesi. Historia hiyo pia imeonyeshwa kwa mfano katika aya ya thelathini hadi thelathini na sita, ambazo zilibainisha wakati ambapo upapa uliwekwa kwa mara ya kwanza juu ya kiti cha enzi mwaka 538. Aya ya kumi na sita hadi kumi na tisa, na aya ya thelathini na moja hadi thelathini na sita, zote mbili zinawakilisha kuinuka na kuanguka kwa mwisho kwa kahaba wa Tiro. Historia hiyo pia iliwakilishwa katika aya ya tano hadi tisa, wakati mfalme wa kwanza wa kaskazini alipoimarishwa baada ya kushinda maeneo matatu ya kijiografia. Baada ya hayo aliingia katika agano pamoja na mfalme wa kusini, lakini akalivunja agano hilo, na kwa kujibu, mfalme wa kusini akaleta jeraha la mauti, naye mfalme wa kaskazini akafa katika utumwa wa Misri.

Aya ya tano hadi ya tisa, aya ya kumi na sita hadi ya kumi na tisa, na aya ya thelathini hadi ya thelathini na sita hutoa mistari mitatu ya kinabii yanayotimizwa katika aya ya arobaini hadi ya arobaini na tano. Wakati Dada White alipotambua kwamba “sehemu kubwa ya historia iliyotimizwa katika unabii huu itarudiwa,” hilo kwa hakika lilimaanisha kwamba sura nzima inaonyesha aya ya arobaini hadi ya arobaini na tano. Aya ya ishirini hadi ya ishirini na mbili zinabainisha kuzaliwa na kifo cha Kristo, hivyo zikiwakilisha wakati wa mwisho katika miaka ya 1798 na 1989 kupitia kuzaliwa Kwake, na kisha kifo Chake msalabani kiliwakilisha 22 Oktoba 1844 na sheria ya Jumapili.

Aya ya ishirini na tatu inabainisha muungano kati ya Wayahudi na Roma, katika historia ya uasi wa Wamakabayo. "Muungano" huo katika historia hiyo unawakilishwa na tarehe za 161 K.K. na 158 K.K. Historia ya Wamakabayo inawakilisha mstari wa ndani unaopata mwanzo wake kwa

"muungano" kati ya Roma na Wayahudi wa Wamakabayo uliyoanzishwa na Wayahudi, na hatimaye ukamalizika kwa Wayahudi kutamka kwamba hawana mfalme ila Kaizari. Aya ya ishirini na tatu bila shaka inafuata aya ya ishirini na moja na ishirini na mbili, na aya ya ishirini na moja inabainisha kuzaliwa kwa Kristo, ambako ni wakati wa mwisho wa kinabii, na aya ya ishirini na mbili inabainisha msalaba, unaowakilisha sheria ya Jumapili.

Msalabani, Wayahudi walimtangaza Kaisari (Roma) kuwa mfalme wao, na neno "muungano" katika aya ya ishirini na tatu linarejelea mwanzo wa chaguo la Wayahudi la kuitumikia Roma, pale pale katika mwisho wa Wayahudi kutangaza utii wao kwa Roma. Mwisho wa Wayahudi, kama unavyowakilishwa msalabani, unafuatwa na mwanzo wa uhusiano wa Wayahudi na Roma.

Aya za ishirini na nne hadi thelathini zinaeleza miaka mia tatu sitini ambayo Roma ya kipagani ilitawala kwa enzi kuu kuanzia Vita vya Actium mwaka 31 K.K., hadi uhamisho wa mji mkuu kutoka Roma kwenda Konstantinopoli mwaka 330. Kipindi cha miaka mia tatu sitini kinaashiria miaka elfu moja mia mbili na sitini ambamo Roma ya kipapa ilitawala kwa enzi kuu, na kwa pamoja vinawakilisha kipindi kuanzia aya ya arobaini na moja, na muungano wa mara tatu unaotokea katika sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni, hadi kufungwa kwa mlango wa rehema.

Mistari yote ya kinabii ya historia katika sura ya kumi na moja yanalingana na mistari sita ya mwisho ya sura ya kumi na moja ya Danieli, lakini ni historia ya kinabii kutoka wakati wa mwisho mnamo 1989, inayowakilishwa katika mstari wa arobaini hadi sheria ya Jumapili katika mstari wa arobaini na moja, ambayo ndiyo "sehemu hiyo ya unabii wa Danieli inayohusiana na siku za mwisho." Historia iliyoachwa wazi katika mstari wa arobaini ni Ufunuo wa Yesu Kristo ambao hufunuliwa wakati muda umekaribia, muda mfupi kabla ya kufungwa kwa mlango wa rehema.

Tutaendelea na utafiti huu katika makala ijayo.

Tuna amri za Mungu na ushuhuda wa Yesu Kristo, ulio roho ya unabii. Vito vya thamani isiyokadirika vinapatikana katika neno la Mungu. Wale wanaotafuta neno hili wanapaswa kuweka akili zao zikiwa wazi. Kamwe wasiendekeze hamu iliyo potoka ya kula au kunywa.

Wakifanya hivyo, akili zao zitachanganyikiwa; hawataweza kuvumilia mzigo wa kuchunguza kwa kina ili kubaini maana ya mambo yale yanayohusiana na matukio ya mwisho ya historia ya dunia hii.

Vitabu vya Danieli na Ufunuo vitakapoeleweka vizuri zaidi, waumini watakuwa na uzoefu wa kidini ulio tofauti kabisa. Watapewa mionekano mifupi ya milango ya mbinguni iliyo wazi kiasi kwamba mioyo na akili zao zitaguswa kwa kina na tabia ambayo wote wanapaswa kuikuza ili kufikia heri itakayokuwa thawabu ya wenye mioyo safi.

Bwana atabariki wote watakaotafuta kwa unyenyekevu na upole kuelewa yale yaliyofunuliwa katika Ufunuo. Kitabu hiki kina mambo mengi sana yaliyojawa na umilele na yaliyojaa utukufu, hivi kwamba wote wanaokisoma na kukichunguza kwa bidii hupokea ile baraka ya wale 'wasikiao maneno ya unabii huu, na kuyashika yaliyoandikwa humo.'

Jambo moja bila shaka litaeleweka kutokana na kujifunza kitabu cha Ufunuo—kwamba uhusiano kati ya Mungu na watu Wake ni wa karibu na thabiti.

Uhusiano wa ajabu unaonekana kati ya ulimwengu wa mbingu na dunia hii. Mambo yaliyofunuliwa kwa Danieli baadaye yalikamilishwa na ufunuo uliotolewa kwa Yohana kisiwani Patmo. Vitabu hivi viwili vinapaswa kusomwa kwa makini. Mara mbili Danieli aliuliza, Itakuwa kwa muda gani hadi mwisho wa wakati?

'Nikayasikia, lakini sikuyaelewa; ndipo nikasema, Ee Bwana wangu, mwisho wa mambo haya utakuwa nini? Naye akasema, Enenda zako, Danieli; kwa maana maneno haya yamefungwa na kutiwa muhuri hata wakati wa mwisho. Wengi watatakaswa, na kufanywa weupe, na kujaribiwa; bali waovu watafanya uovu; wala hakuna miongoni mwa waovu atakayefahamu; bali wenye hekima watafahamu. Na tangu wakati sadaka ya kila siku itakapoondolewa, na chukizo la uharibifu litakapowekwa, kutakuwa na siku elfu moja mia mbili na tisini. Heri yeye anayengoja, na kufika hadi siku elfu moja mia tatu thelathini na tano. Lakini wewe, enenda zako hata mwisho; kwa maana utapumzika, na utasimama katika fungu lako mwisho wa siku.'

Ni Simba wa kabila la Yuda ndiye aliyefungua muhuri wa kitabu, na akampa Yohana ufunuo wa yale yanayopaswa kutokea katika siku hizi za mwisho.

Danieli alisimama katika urithi wake kutoa ushuhuda wake, uliotiwa muhuri hadi wakati wa mwisho, wakati ambapo ujumbe wa malaika wa kwanza utatangazwa kwa ulimwengu wetu. Mambo haya ni ya umuhimu usio na kifani katika siku hizi za mwisho; lakini ilhali 'wengi watatakaswa, na kufanywa weupe, na kujaribiwa,' 'waovu watafanya uovu; wala hakuna miongoni mwa waovu atakayeelewa.' Jinsi hili lilivyo kweli! Dhambi ni uvunjaji wa sheria ya Mungu; na wale ambao hawatakubali nuru kuhusu sheria ya Mungu hawataelewa kutangazwa kwa ujumbe wa malaika wa kwanza, wa pili, na wa tatu. Kitabu cha Danieli kinaondolewa muhuri katika Ufunuo kwa Yohana, na hutuchukua mbele hadi matukio ya mwisho ya historia ya dunia hii.

"Je, ndugu zetu wataweka akilini kwamba tunaishi katikati ya hatari za siku za mwisho? Someni Ufunuo sambamba na Danieli. Fundisheni mambo haya." Testimonies to Ministers, 114, 115.